

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Dalilou Marečkovou v právní věci žalobkyně: **L. R.**, bytem x, nástupkyně zesn. J. R., nar. ..., zemř. ..., naposled bytem tamtéž, zastoupené Mgr. Janem Vodičkou, advokátem, se sídlem Váňova 3180, Kladno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2015, č. j. MPSV-UM/2908/15/4S-SČK,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2015, č. j. MPSV-UM/2908/15/4S-SČK, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení částku ve výši 2.600,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Jana Vodičky, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně, jako manželka zesnulého žalobce J. R., která po jeho smrti vstoupila ve smyslu § 107 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 16 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 108/2006 Sb.“) do jeho práv a povinností, neboť jmenovaný se žalobou ze dne 9. 4. 2015 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaný napadeným rozhodnutím podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), změnil rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Příbrami ze dne 18. 8. 2014, č. j. 71682/2014/KLA, (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), tak, že žalobci zvýšil příspěvek na péči z částky 4.000,- Kč měsíčně na částku 8.000,- Kč měsíčně od června roku 2014 a ve zbytku prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

Žalobkyně odkázala na žalobu v předmětné věci, v níž je vysloven nesouhlas se závěry napadeného rozhodnutí s tím, že je v rozporu s objektivními důkazy založenými ve spise. Jedná se o znalecký posudek doc. MUDr. M. H., Ph.D., ze dne 23. 3. 2014, kde znalec jednoznačně konstatoval, že zesnulý žalobce splňoval podmínky pro zvýšení příspěvku na péči. Podle žaloby došlo k poslednímu zhoršení zdravotního stavu zesnulého žalobce dne 7. 9. 2012, kdy mu byl amputován palec na noze, a proto od uvedeného data splňoval podmínky pro zvýšení příspěvku na péči, rozhodně pak zesnulý žalobce splňoval podmínky pro zvýšení příspěvku na péči v době, kdy byl posouzen jeho zdravotní stav doc. MUDr. M. H., Ph.D. Žalovaný však závěry uvedeného znaleckého posudku zcela ignoroval, ačkoliv nedošlo od jeho vypracování do doby vydání napadeného rozhodnutí k žádné změně zdravotního stavu zemřelého žalobce.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žaloba není dle jeho názoru důvodná. Zdravotní stav zemřelého žalobce byl řádně a objektivně přezkoumán a odvolací orgán se v napadeném rozhodnutí vypořádal s námitkami uvedenými v odvolání. Posudková komise MPSV měla při posuzování zdravotního stavu žalobce k dispozici též znalecký posudek, který byl součástí podkladové spisové dokumentace. Posudková komise MPSV ve svém posudku zdravotní stav žalobce dostatečně zhodnotila a dospěla k závěru, že se jeho stav po amputaci palce pravé nohy v září 2012 postupně stabilizoval, nacvičil přesuny, zkoušel chůzi v chodítku, byl schopen (ne zcela) zatížit pravou dolní končetinu. Při chirurgických kontrolách probíhajících do června 2014 pak neudával větší bolesti a obtíže. Ke zvětšování defektu s výraznou progresí došlo od července 2014. K datu jednání komise tedy byly uznány jako nezvládané další základní životní potřeby, oblékání a obouvání a výkon fyziologické potřeby, a to z důvodu dlouhodobého zhoršení zdravotního stavu, které konstatuje praktický lékař, když zhoršení vyplývá i z dalších lékařských nálezů a uvedl je i žalobce při sociálním šetření. Posudek posudkové komise MPSV byl shledán jako celistvý a přesvědčivý a mohl se tak stát podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí. S ohledem na uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 14 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. jestliže příspěvek byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, příspěvek se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož příspěvek nebo jeho zvýšení náleží, nejvýše však 3 roky nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na příspěvek nebo jeho zvýšení.

Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle § 50 odst. 4 správního řádu pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 3 správního řádu odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem.

Soud se nejprve zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. V projednávané věci totiž žalovaný změnil výrok prvoinstančního rozhodnutí tak, že zemřelému žalobci zvýšil příspěvek na péči z částky 4.000,- Kč měsíčně na částku 8.000,- Kč měsíčně, a to od června 2014. Tím došlo ke změně prvoinstančního rozhodnutí v odvolacím řízení v neprospěch odvolatele, kterému byl upřen zvýšený příspěvek v měsíci květnu roku 2014.

Podle § 90 odst. 3 správního řádu odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, s výjimkou případů kdy odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, rozhodnutí orgánu prvního stupně je v rozporu s právními předpisy, anebo je rozhodnutí orgánu prvního stupně v rozporu s jiným veřejným zájmem.

V daném případě byl zesnulý žalobce jediným účastníkem řízení, takže je první z výjimek vyloučena. Skutečnost, že je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem, žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl. Proto není dána žádná z výjimek opravňující žalovaného k prolomení jinak obecně platné a jedné se základních zásad správního řízení – zákaz změny rozhodnutí v neprospěch odvolatele (*prohibitio reformationis in peius*).

Porušení zásady *prohibitio reformationis in peius*, není-li splněna žádná z podmínek stanovených v § 90 odst. 3 správního řádu, je samo o sobě důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť v každém případě vede k nezákonnému rozhodnutí ve věci samé.

Pro úplnost se soud dále zabýval námitkou žalobkyně, že žalovaný závěry znaleckého posudku doc. MUDr. M. H., Ph.D., ze dne 23. 3. 2014 ignoroval.

Jedněmi ze základních povinností správního orgánu je zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (viz § 3 správního řádu), dále pečlivě přihlížet ke všemu, co vyjde v řízení najevo a co uvedou účastníci (viz § 50 odst. 4 správního řádu) a v neposlední řadě se odůvodnění svého rozhodnutí vypořádat s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (viz § 68 odst. 3 správního řádu).

Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel pouze z posudku vypracovaného posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která však ve svém posudku nijak nezohlednila žalobcem předložený znalecký posudek. Úřad práce ČR – krajská pobočka v Příbrami (dále jen „orgán prvního stupně“) ani žalovaný k předloženému posudku nezaujali jakékoliv stanovisko, ačkoliv bylo jejich povinností se s tímto návrhem v odůvodnění rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu vypořádat. Toto porušení povinnosti orgánem

prvního stupně a žalovaným je o to závažnější, když předkládaný znalecký posudek měl podpořit závěr, že žalobce nebyl schopen zvládnout více než šest základních životních potřeb dříve, než bylo správními orgány shledáno, a mohl tudíž zásadně ovlivnit výrok rozhodnutí.

V situaci, kdy má správní orgán k dispozici několik listinných důkazů, které podporují rozdílné závěry, nelze v rozporu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu ignorovat listinný důkaz předložený účastníkem správního řízení, ale je třeba podle § 3 správního řádu doplnit podklady rozhodnutí tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Jelikož však žalovaný v dané věci znalecký posudek předložený v průběhu řízení do svých úvah nijak nezahrnul, porušil uvedená ustanovení správního řádu, a námitka žalobkyně je proto důvodná.

Ze shora uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bez jednání zrušil, pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem.

Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude na žalovaném, aby zejména v řízení postupoval lege artis v souladu se všemi zásadami správního řízení a řádně se vypořádal také s předloženým znaleckým posudkem.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobkyni a jejímu předchůdci v řízení vznikly, tvoří odměna za právní zastoupení žalobkyně advokátem, a to za čtyři úkony právní služby (2x převzetí zastoupení, sepsání žaloby a přípis soudu), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb., 1.000,- Kč (§ 7, § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Náklady právního zastoupení žalobkyně jsou dále tvořeny čtyřmi paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném pozdějších předpisů). Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, tedy činí 5.200,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobkyně advokáta Mgr. Jana Vodičky (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. února 2016

JUDr. Dalila Marečková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
Božena Kouřimová